Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2024/2253

10.10.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA (EU) 2024/2253,

annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024,

joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2022

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

— ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2022,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 100 artiklan ja liitteen V,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A9-0117/2024),

A. ottaa huomioon, että Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) on unionin riippumaton syyttäjänvirasto, joka vastaa 5. heinäkuuta 2017 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371 ([1]) säädettyjen ja tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa 12. lokakuuta 2017 annetussa neuvoston asetuksessa (EU) 2017/1939 ([2]) määritettyjen unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten tutkimisesta sekä kyseisten rikosten tekijöiden ja niihin osallisten asettamisesta syytteeseen ja saattamisesta tuomittaviksi;

B. ottaa huomioon, että EPPOn toimivaltaan kuuluu monentyyppisiä petoksia, kuten muun muassa alv-petokset, joista koituvat vahingot ovat yli 10 miljoonaa euroa, rahanpesu ja korruptio, ja että EPPO hoitaa niihin liittyviä syyttäjän tehtäviä osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisissa tuomioistuimissa siihen asti, kun asia on lopullisesti ratkaistu;

C. ottaa huomioon, että EPPO on yksi Euroopan unionin petostentorjuntajärjestelmän osista ja sen toimet sovitetaan näin ollen yhteen kyseisen järjestelmän muiden osien kanssa ja niillä täydennetään niitä, jotta päästään lopputulokseen, joka on suurempi kuin osiensa summa;

D. ottaa huomioon, että EPPO tulee väliin tilanteessa, jossa vain kansalliset viranomaiset voisivat tutkia näitä rikoksia ja nostaa niistä syytteitä mutta niiden oikeudet eivät ulotu niiden maan rajojen ulkopuolelle ja jossa muilla organisaatioilla, kuten Eurojustilla, OLAFilla ja Europolilla, ei ole ollut tarvittavia valtuuksia suorittaa asiaa koskevia rikostutkintoja ja toteuttaa syytetoimia;

E. ottaa huomioon, että kansalliset tuomioistuimet valvovat oikeudellisesti EPPOn prosessuaalisia toimia ja että Euroopan unionin tuomioistuimella on – näitä toimia koskevien ennakkoratkaisujen tai laillisuusvalvonnan muodossa – täydentävät valtuudet varmistaa unionin oikeuden johdonmukainen soveltaminen;

F. ottaa huomioon, että EPPOn toiminta jakautuu keskustasoon, johon kuuluu sen päätoimipaikka Luxemburgissa ja joka koostuu Euroopan pääsyyttäjästä, 22:sta Euroopan syyttäjästä (yksi kustakin osallistuvasta EU-maasta) ja hallintojohtajasta, sekä hajautettuun (kansalliseen) tasoon, joka koostuu osallistuvissa 22 EU:n jäsenvaltiossa toimivista valtuutetuista Euroopan syyttäjistä;

G. ottaa huomioon, että keskustasolla Euroopan pääsyyttäjä ja 22 Euroopan syyttäjää muodostavat EPPOn kollegion ja valvovat tutkinta- ja syytetoimia, joita kansallisista viranomaisistaan täysin riippumattomina toimivat valtuutetut Euroopan syyttäjät toteuttavat kansallisella tasolla;

H. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) 2017/1939 93 artiklan mukaan EPPOn hallintojohtaja, joka toimii viraston tulojen ja menojen hyväksyjänä, toteuttaa sen talousarvion omalla vastuullaan ja talousarviossa asetetuissa rajoissa ja toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tuloksen kannalta olennaiset tiedot;

I. ottaa huomioon, että EPPOn varainhoitosääntöjen 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti komission tilinpitäjä toimii myös EPPOn tilinpitäjänä ja vastaa sen unionin tilinpäätökseen konsolidoitavan tilinpäätöksen laatimisesta;

([1]) EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29.
([2]) EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1.

J. ottaa huomioon, että nykyisen kehyksen mukaisesti tilintarkastustuomioistuin käy läpi lopullisen tilinpäätöksen ja neuvoston tehtävänä on antaa suositus ja Euroopan parlamentin tehtävänä on tehdä päätös vastuuvapauden myöntämisestä viraston hallintojohtajalle kunkin varainhoitovuoden talousarvion toteuttamisesta;

K. ottaa huomioon, että virasto aloitti operatiivisen toimintansa 1. kesäkuuta 2021 ja että se on toiminut vasta 24. kesäkuuta 2021 alkaen itsenäisesti talousarvionsa toteuttamisen osalta ja että tämä lyhyt aikaväli mahdollistaa vain rajallisen vertailevan analyysin ja suuntausten tunnistamisen;

L. ottaa huomioon, että EPPOn varojen ja niihin liittyvien menojen hallinnointia koskevia sääntöjä on mukautettava syyte- ja tutkintatoimien erityispiirteisiin ja että varainhoitoasetuksen asiaa koskevista säännöksistä keskustellaan kyseisen asetuksen uudelleenlaadinnan yhteydessä ja laajemmin EPPOn ja komission välillä;

1. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen myönteisen lausunnon EPPOn tilien luotettavuudesta 31. joulukuuta 2022 päättyneeltä varainhoitovuodelta sekä tilien perustana olevien tulojen ja maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta (sääntöjenmukaisuudesta);

2. palauttaa mieliin parlamentin vahvan tuen EPPOn perustamiselle; toteaa, että EPPOlla on tärkeä rooli riippumattomana unionin elimenä ja korostaa sille tästä aiheutuvaa erityistä vastuuta muita toimielimiä ja suurta yleisöä kohtaan oikeusjärjestelmän vastuualueeseen kuuluvilla aloilla; pitää suuressa arvossa ja kunnioittaa EPPOn tekemää työtä unionin talousarvioon kohdistuvien ja unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten, kuten petosten, korruption ja vakavien rajatylittävien alv-petosten tutkinnassa, niitä koskevassa syytteeseenpanossa ja oikeuden saavuttamisessa niiden osalta; toteaa, että EPPOlla on tärkeä rooli sen osallistuessa Euroopan unionin taloudellisten etujen ja erityisesti Euroopan unionin talousarvion suojaamiseen; muistuttaa, että EPPOn ainutlaatuinen rooli unionin lainvalvontakehykseen kuuluvana syyttäjälaitoksena luo EPPOlle velvoitteen tutkia kaikki toimivaltaansa kuuluvat asiat, kun ne saatetaan sen tietoon;

Talousarvio- ja varainhallinto

3. panee merkille, että EPPOlle vuodeksi 2022 osoitetut lopulliset kokonaismäärärahat olivat 51,2 miljoonaa euroa eli niitä oli supistettu alkuperäisestä 57,1 miljoonan euron määrästä ja puolestaan lisätty huomattavasti vuonna 2021 osoitetusta 35,4 miljoonasta eurosta; huomauttaa, että palautettu 5,9 miljoonan euron määrä (10 prosenttia vuoden 2022 alkuperäisestä talousarviosta) on parannus verrattuna vuoteen 2021, jolloin unionin talousarvioon palautettiin 9,5 miljoonaa euroa (21 prosenttia vuoden 2021 alkuperäisestä talousarviosta); panee merkille, että tällainen määrä palautettiin asteittain vuonna 2022 osittain siksi, että määrä oli todellisiin tarpeisiin nähden arvioitu liian suureksi (kielipalvelujen osalta määrä oli 65 prosenttia suurempi), osittain siksi, että sitä oli mahdotonta käyttää korvaamaan osallistuvien jäsenvaltioiden poikkeuksellisen kalliita tutkintatoimia esimerkiksi asetuksen (EU) 2017/1939 91 artiklan 6 kohdan mukaisesti (varainhoitoasetus esti tämän, kunnes vuonna 2023 myönnettiin poikkeus), sekä lisäksi siksi, että uusien henkilöstön jäsenten valinta ja palvelukseen ottaminen (jotka olisi pitänyt suunnitella vuonna 2021 mutta jotka oli mahdollista toteuttaa vasta myöhemmin, kun vuoden 2022 talousarvio hyväksyttiin) viivästyivät;

4. panee merkille, että EPPOn talousarvion toteutusta on mahdollista verrata vain sen taloudellisen riippumattomuuden saavuttamisen jälkeisen ajanjakson osalta, joka alkoi kesäkuussa 2021; panee tyytyväisenä merkille, että talousarvion toteutusaste oli tyydyttävä eli 98,1 prosenttia maksusitoumusmäärärahojen osalta (vuonna 2021 vastaava luku oli 97,4 prosenttia) ja 76,6 prosenttia maksumäärärahojen osalta (vuonna 2021 vastaava luku oli 78,2 prosenttia); panee tyytyväisenä merkille, että maksujen yleisessä toteutusasteessa tapahtui edistystä vuonna 2022, sillä lopullisessa talousarviossa toteutuneiden maksumäärärahojen osuus oli 76,6 prosenttia, kun se vuonna 2021 oli 71 prosenttia; panee merkille, että keskimääräinen maksuaika piteni 23,8 päivään vuonna 2022, kun se vuonna 2021 oli 21,0 päivää, ja ymmärtää, että tämä suuntaus liittyy vuoden aikana käsiteltyjen maksupyyntöjen huomattavaan kasvuun (2 316 maksupyyntöä verrattuna 657 maksupyyntöön vuonna 2021, mikä merkitsee 252 prosentin lisäystä); kannustaa jälleen EPPOa panemaan laajemmin täytäntöön vasta vuonna 2023 aloitetun sähköisen laskutuksen (e-laskutus), jotta voidaan vähentää hallinnollista rasitusta, lyhentää maksuaikaa ja vähentää yleisiä käsittelykustannuksia;

5. panee merkille, että saavutettuaan taloudellisen riippumattomuutensa kesäkuussa 2021 EPPO on asettanut etusijalle tutkinta-, syyte- ja turvallisuustoimiin liittyvät toimintamenot ja rajoittanut muut kuin toimintamenot olennaisiin vaatimustenmukaisuusvaatimuksiin ja perustukipalveluihin;

6. panee merkille, että useissa toimintamenoja koskevissa budjettikohdissa on nousuuntausta; panee merkille, että valtuutettujen Euroopan syyttäjien palkkoihin käytettiin 8,7 miljoonaa euroa ja että tämä oli toimintamenojen suurin menoerä, koska valtuutettujen Euroopan syyttäjien määrä kasvoi vuonna 2022; panee merkille, että virkamatkojen ja toimintaan liittyvien kokouskulujen osuus toimintamenoista oli 5,2 prosenttia (1,1 miljoonaa euroa), kun se vuonna 2021 oli 2,9 prosenttia, ja vuonna 2022 pelkästään virkamatkoihin liittyvien menojen osuus kasvoi 170 prosenttia verrattuna vuoteen 2021 (EPPOn saavutettua taloudellisen riippumattomuuden), mikä johtui henkilöstön ja ulkoisen toiminnan lisääntymisestä ensimmäisenä kokonaisena toimintavuonna; panee myös merkille, että käännöspalveluihin osoitettiin 2,8 miljoonaa euroa eli 14 prosenttia toimintamenoista, kun määrä vuonna 2021 oli 7,6 prosenttia; toteaa, että kääntämiseen tarvitaan lisäresursseja, koska tutkintojen odotetaan lisääntyvän tulevina vuosina; pyytää EPPOa tiedottamaan parlamentille suunnitelmistaan laajentaa edelleen sisäisesti kehitetyn ”käännösportaalin” tarjoamien automaattisten käännöspalvelujen käyttöä ja käyttää jatkossa entistä enemmän kansallisia auktorisoituja kääntäjiä, jotka saavat maksun osallistuvilta jäsenvaltioilta;

7. toteaa, että EPPOn toimintaan liittyviä menoja on hyvin vaikea ennustaa, koska niihin vaikuttavat petosten havaitsemisaste, asioiden tyyppi ja luonne, EPPOn tehokkuus tutkinta- ja syytetoimien johtamisessa, kun otetaan huomioon niiden pakollinen luonne ja kansallisten oikeusjärjestelmien menettelyt ja rajoitukset, kiinteän korrelaation puuttuminen tutkintatoimien lukumäärän ja niistä aiheutuvien kustannusten välillä sekä lopulta myös se, miten suuria ovat unionin taloudelliset edut, joita on suojattava, samoin kuin Puolan ja Ruotsin suunnitelmat liittyä EPPOon; toteaa myös, että ennennäkemättömän täytäntöönpanotavan ja jo pelkästään resurssien määrän vuoksi on vaikea arvioida ennakolta menoja, jotka liittyvät elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvään asioiden määrään;

8. palauttaa mieliin kehotuksensa ottaa elpymis- ja palautumistukivälineen käyttöönoton vaikutus huomioon ennusteessa, jonka EPPO toimittaa komissiolle talousarviomenettelyn yhteydessä; on samaa mieltä siitä, että EPPOn työmäärä, joka aluksi arvioitiin alakanttiin, on kasvanut merkittävästi ja kasvaa edelleen tulevina vuosina, mikä koskee erityisesti elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvien asioiden määrää (vuonna 2022 pantiin vireille vain 15 asiaa, mutta vuonna 2023 välineen täytäntöönpano on huipussaan, joten käsiteltäväksi tulee enemmän asioita), ja että kun oikeudenkäyntivaiheessa on suurempi määrä asioita, tarvitaan erilaista huomion kohdistamista kuin tutkintavaiheessa olevien asioiden osalta;

9. toteaa, että EPPO tuottaa selvästi eurooppalaista lisäarvoa, kun on kyse koordinoinnista ja yhteistyöstä jäsenvaltioiden kanssa unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten tutkinnassa ja niitä koskevassa syytteeseenpanossa, ja että EPPO on tältä osin saavuttanut 12. lokakuuta 2017 annetussa asetuksessa (EU) 2017/1939 asetetut tavoitteet; odottaa jäsenvaltioiden noudattavan oikeudellisia velvoitteita ja ilmoittavan kaikista asiaankuuluvista tapauksista EPPOlle; panee huolestuneena merkille, että jäsenvaltiot ovat useampaan otteeseen ilmoittaneet kansallisiksi asioiksi unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia, jotka kuuluvat EPPOn toimivallan piiriin; panee merkille, että kansallisten viranomaisten ja valtuutettujen Euroopan syyttäjien välisiä toimivaltakysymyksiä on tullut esiin useissa tapauksissa useissa maissa; on tietoinen siitä, että asetuksen (EU) 2017/1939 25 artiklan 6 kohdan mukaan tapauksissa, joissa on erimielisyyttä EPPOn toimivallasta, päätöksen tekee se kansallinen viranomainen, joka on toimivaltainen päättämään syytetoimia koskevan toimivallan jakamisesta kansallisella tasolla; pitää valitettavana, että monissa osallistuvissa jäsenvaltioissa voimassa olevia menettelyjä ja tällaisia toimivaltaristiriitoja koskevista päätöksistä vastaavia kansallisia viranomaisia ei ole vahvistettu asetuksen (EU) 2017/1939 mukaisesti; korostaa, että tapauksissa, joissa on toimivaltaristiriitoja EPPOn ja kansallisen syyttäjäviranomaisen välillä, kansallinen viranomainen, joka on toimivaltainen päättämään toimivallan jakamisesta, voisi tulla tiettyyn johtopäätökseen pyytämättä unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua ja tehdä EPPOa sitovan päätöksen, ja huomauttaa, että tämä on vastoin asetuksen (EU) 2017/1939 henkeä, jossa todetaan, että unionin tuomioistuimella on SEUT-sopimuksen 267 artiklan mukaisesti toimivalta antaa ennakkoratkaisu EPPOn ja kansallisten viranomaisten välisiä toimivaltaristiriitoja koskevan säännöksen tulkinnasta; katsoo, ettei nykytilanne ole oikeudellisesti selkeä; kannustaa kaikkia jäsenvaltioita tekemään tiiviimpää yhteistyötä EPPOn kanssa; korostaa, että EPPOn toimivalta on määritelty selkeästi asetuksen (EU) 2017/1939 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 23 artiklassa ja että kaikkien jäsenvaltioiden olisi noudatettava tätä asetusta; toteaa, että jos jäsenvaltioilla on epäilyksiä EPPOn toimivallasta tietyssä asiassa, on mahdollista esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymys SEUT-sopimuksen 267 artiklan ja asetuksen (EU) 2017/1939 42 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti; kehottaa komissiota saattamaan asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi tapauksissa, joissa on rikottu asetusta (EU) 2017/1939; panee huolestuneena merkille, että toimivaltakysymys voi johtaa tutkinnan keskeytymiseen; on huolestunut mahdollisesta todistusaineiston tuhoutumisesta tapauksissa, joissa asian käsittely keskeytetään; kehottaa komissiota keräämään tietoja toimivaltaristiriitoja koskevista tapauksista vuonna 2026 toimitettavaa arviointikertomusta varten;

10. panee merkille, että vuonna 2022 EPPOn vuosikertomuksessa luetelluista 15:stä elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvästä vireillä olevasta asiasta yhdeksässä tapahtumapaikka oli Italia, kahdessa Portugali, kolmessa Romania ja yhdessä Kroatia; kannustaa voimakkaasti EPPOa tarkastelemaan petosmalleja maissa, joissa on ollut useampi kuin yksi elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvä asia, ja tarvittaessa tiedottamaan näistä malleista sekä OLAFille että elpymis- ja palautumistyöryhmälle, jotta voidaan vähentää sitä, että petoksia ylipäätään pääsee tapahtumaan;

11. panee merkille, että elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyviä asioita, joita EPPO tällä hetkellä tutkii, on arviolta 170 yli seitsemässä maassa ja että näiden vireillä olevien asioiden aiheuttamat vahingot ovat tämänhetkisten arvioiden mukaan 530 miljoonaa euroa; panee merkille, että EPPOn mukaan elpymis- ja palautumisvaroihin liittyvien uusien vireillä olevien tutkintatoimien määrä kasvaa, kun yhä useammat maat alkavat saada elpymis- ja palautumistukivälineen varoja, ja kannustaa EPPOa suunnittelemaan talousarvionsa ja valmiutensa tämän mukaisesti;

12. korostaa EPPOlle osoitettujen resurssien määrän osalta, että osoitettujen talousarvio- ja henkilöresurssien olisi oltava riittävät sen mahdollistamiseksi, että sen toimeksianto voidaan hoitaa tehokkaasti ja menestyksekkäästi ja siihen liittyvät hallinnolliset menettelyt normaalisti; kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen EPPOn talousarviokehystä tiiviissä yhteistyössä EPPOn kanssa, jotta voidaan löytää asianmukaisia tapoja tukea sitä sen työssä tietoisena siitä, että tilanteessa, jossa monimutkaisia asioita on yhä enemmän, lisäresurssit ovat tarpeen eivätkä ne saisi olla riippuvaisia asetuksen (EU) 2017/1939 ja/tai EPPOn toimeksiannon tarkistuksesta; toteaa, että myös tässä yhteydessä odotetaan yhä enemmän oikeudellisia haasteita, jotka asettavat kyseenalaiseksi EPPOn oikeudellisen kehyksen tulkinnan ja sen integroinnin jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiin tai aseman suhteessa unionin tuomioistuimeen;

13. ymmärtää EPPOlle osoitettujen resurssien käytön osalta, että EPPO päivittää ja tarkistaa jatkuvasti sisäisiä varainhoitosääntöjään, jotka koskevat sen toiminnan taloudellisia näkökohtia; pitää tässä tarkoituksessa myönteisenä komission kanssa käytävää vuoropuhelua ja on tietoinen siitä, että komission ehdotusten mukaisesti EPPOn kollegion äskettäisellä päätöksellä muutettiin sen varainhoitosääntöjä lisäämällä mahdollisuus tehdä sopimuksia jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja tehdä sopimuksia turvautumatta julkiseen hankintamenettelyyn, jos hankinta ei ole mahdollista;

14. on tietoinen siitä, että vuonna 2022 käynnistettiin pilottipuitesopimus asetuksen (EU) 2017/1939 91 artiklan 6 kohdan nojalla esitettyjen vaatimusten korvaamisesta, jotta voidaan kattaa poikkeuksellisen kalliit tutkintatoimenpiteet, jotka toteutetaan kansallisella tasolla EPPOn puolesta;

15. huomauttaa, että asetuksen (EU) 2017/1939 91 artiklan 6 kohta on voitava panna täytäntöön asianmukaisesti, ja korostaa, että syytetoimiin ja tutkintaan liittyvien menojen erityispiirteet (mukaan lukien EPPOn toimintamenoihin liittyvät poikkeustapaukset, joihin sovelletaan 91 artiklan 6 kohtaa) on otettava huomioon; pitää valitettavana, että uudelleenlaadintaa koskevissa trilogineuvotteluissa tehty ehdotus hylättiin; toteaa, että komission olisi vuoropuhelussa Euroopan syyttäjänviraston kanssa tutkittava vaihtoehtoisia keinoja säännöksen tehokkaan ja vaikuttavan täytäntöönpanon mahdollistamiseksi;

16. korostaa, että EPPOn operatiivisen toiminnan aloittamisen jälkeen säädökseen liittyvä vuoden 2017 rahoitusselvitys ei ollut enää tarkoituksenmukainen, koska työmäärä oli huomattavasti aliarvioitu, eikä sen päivittämistä ole ehdotettu; katsoo tässä yhteydessä, että EPPOn talousarvion väliarvioinnin puuttuminen estää EPPOa saamasta selkeää käsitystä jo vireillä olevien asioiden tulevaa käsittelyä varten saatavilla olevista resursseista ja ennakoimasta talousarvion toteuttamiseen liittyviä valmistelutoimia ennen talousarvion hyväksymisprosessin päättymistä;

17. toistaa näkemyksensä, jonka mukaan EPPOa koskevan keskipitkän aikavälin resurssikehyksen puuttuminen sekä talousarvion että henkilöstön osalta aikana, jolloin toimintaa on nopeasti lisättävä ja hallinnollinen perusta luotava, rajoittaa vaihtoehtoja, jotka olisi asetettava saataville, jotta voidaan saavuttaa mahdollisimman suuri joustavuus organisatorisen infrastruktuurin kehittämisessä niin innovatiiviselle hankkeelle kuin EPPO;

18. on tietoinen, että EPPO on pyrkinyt yhteistyöhön ja koordinointiin jäsenvaltioiden kanssa sen osalta, miten elpymis- ja palautumistukivälineeseen kohdistuvista petoksista olisi ilmoitettava EPPOlle ja miten niitä olisi käsiteltävä tutkinnassa ja syytetoimivaiheessa, sekä sen osalta, miten EPPO voisi puuttua asiaan tehokkaasti; katsoo, että EPPOn osallistuminen elpymis- ja palautumistukivälineen varoihin vaikuttavien petostapausten tutkintaan ja niitä koskevaan syytteeseenpanoon on olennaisen tärkeää unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi; muistuttaa, että EPPO on unionin riippumaton elin, ja kehottaa jälleen komissiota antamaan EPPOlle asianmukaista ohjausta siitä, miten voidaan tukea ja edistää niiden korjaavien toimenpiteiden hyväksymistä, joita toteutetaan sen jälkeen, kun EPPO on toteuttanut elpymis- ja palautumistukivälineeseen vaikuttavien petosten riippumattoman tutkinnan ja niihin liittyvät syytetoimet, ja tiedottamaan budjettivallan käyttäjälle käytettävissä olevista vaihtoehdoista;

Sisäinen hallinto, toiminnan tuloksellisuus ja sisäinen valvonta

19. panee merkille EPPOlle toimitettujen rikosilmoitusten määrän kasvun (3 318 vuonna 2022 verrattuna 2 832:een vuonna 2021) ja tämän seurauksena aloitettujen tutkintatoimien määrän lisääntymisen (865 vuonna 2022 ja arviolta 9,9 miljardin euron vahingot verrattuna siihen, että vuonna 2021 aloitettiin 576 tutkintaa ja vahingot olivat arviolta 5,4 miljardia euroa); panee merkille, että päätökseen saatettujen asioiden määrä (251 vuonna 2022 ja 57 vuonna 2021) ja nostettujen syytteiden määrä (87 vuonna 2022 ja viisi vuonna 2021) sekä EPPOn saamien jäädyttämispäätösten määrä vastasivat arvoltaan 359,1:tä miljoonaa euroa pelkästään vuonna 2022 (verrattuna pyydettyyn 516 miljoonaan euroon); panee merkille, että vuonna 2022 tuomioistuimessa saatettiin päätökseen 20 asiaa, ja pitää tärkeänä, että EPPO raportoi järjestelmällisesti näiden asioiden edellyttämistä jatkotoimista hyväksyttyjen taloudellisten toimenpiteiden (menetetyksi tuomitseminen ja/tai takaisinperintä) osalta, jotta saadaan selkeämpi käsitys EPPOn toimien vaikutuksista; kehottaa komissiota tutkimaan sopivimpia keinoja avustaa EPPOa valvonta- ja seurantatoimissa siten, että EPPOn resursseja ei siirretä pois sen tutkintaan ja syytetoimiin liittyvistä tehtävistä; kannustaa EPPOa mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa tekemään parempaa yhteistyötä petostentorjuntajärjestelmän muiden osien, kuten Eurojustin ja Europolin, kanssa tai käyttämään – OLAFin välityksellä – jäsenvaltioihin perustettuja petostentorjunnan koordinointivirastoja (AFCOS);

20. kehottaa EPPOa ottamaan käyttöön järjestelmän, jolla seurataan tehokkuushyötyjä, ajansäästöä ja kustannussäästöjä, ja pitää hyvänä laadunhallintajärjestelmän hyväksymistä keskeisten prosessien optimoimiseksi ja organisaation suorituskyvyn, palvelun laadun ja kustannustehokkuuden parantamiseksi; ymmärtää, että joitakin menettelyjä on uudistettu tarpeettoman hallinnollisen rasituksen ja irtisanomisten vähentämiseksi;

21. ymmärtää, että EPPO soveltaa kaikessa toiminnassaan riskiperusteista lähestymistapaa, jossa keskitytään korkean riskin alueiden tunnistamiseen; pitää myönteisenä ympäristöasioiden sisäistä hallinnollista valvontaa koskevan EPPOn toimintapolitiikan hyväksymistä ja kehottaa EPPOn johtoa seuraamaan sisäistä valvontaa koskevan 17 periaatteen tehokasta täytäntöönpanoa sen varmistamiseksi, että niitä mukautetaan jatkuvasti EPPOn organisatoriseen kypsyyteen liittyvään kasvu-uraan; arvostaa tässä yhteydessä äskettäin tehtyä arviointia, jonka tuloksena laadittiin täytäntöönpanoa koskeva etenemissuunnitelma, jossa keskitytään havaittuihin puutteisiin; huomauttaa, että merkittävimpien jäljellä olevien korkean riskin alojen on todettu olevan seurausta resurssien puutteesta (tilanteessa, jossa EPPOn on pakko tehdä valinta sellaisten toimien välillä, jotka ovat sen toimeksiannon toteuttamisen kannalta yhtä tärkeitä, tai tilanteessa, jossa ei ole saatu kohtuullista varmuutta kaikkien hallinnollisten vaatimusten noudattamisesta);

22. suhtautuu myönteisesti vuotuiseen ja monivuotiseen työohjelmaan liitettyjen, sekä operatiivisia että hallinnollisia toimia koskevien keskeisten tulosindikaattoreiden käyttöönottoon; panee merkille, että operatiivisia toimia koskeviin tärkeimpiin keskeisiin tulosindikaattoreihin ei sisälly erityistä viittausta unionin talousarviosta takaisin perittyihin määriin, ja ottaa huomioon, että viime kädessä petostentorjuntajärjestelmä, jonka tärkeä osa EPPO on, on luotu unionin talousarvion turvaamista varten; pyytää, että EPPO hyväksyisi indikaattoreita, jotka liittyvät tämän keskeisen tehtävän toteuttamiseen;

23. arvostaa sitä, että EPPOn kollegio hyväksyi vuonna 2022 sisäisen tarkastuksen yksikön sisäisen tarkastuksen toimintaohjeet ja riskiperusteisen tarkastussuunnitelman, joissa määritettiin sisäisen tarkastuksen painopisteet vuosiksi 2022–2024; kannustaa sisäistä tarkastusta (Internal Audit Service, IAS) ja sisäisen tarkastuksen yksikköä (Internal Audit Capability, IAC) koordinoimaan toimiaan, jotta EPPOa voidaan neuvoa ja avustaa sen perustaessa keskeisiä prosessejaan ja pyrkiessä saavuttamaan tavoitteensa;

24. kehottaa parantamaan EPPOn työn tulosten ja taloudellisten vaikutusten seurantajärjestelmää; toteaa, että tapauksista tarvitaan lisää yhdistettyjä tietoja, jotta petosmallit voidaan tunnistaa paremmin; kannustaa jatkamaan koordinointia Europolin kanssa tällä alalla;

25. huomauttaa, että EPPO pyrkii kaikilta osin noudattamaan unionin julkishallinnon hallintovaatimuksia, ja muistuttaa, että kattavan toiminnan jatkuvuussuunnitelman hyväksyminen kuuluu tällaisiin perusvaatimuksiin;

Henkilöresurssit, tasa-arvo ja henkilöstön hyvinvointi

26. panee merkille kasvussa olevan henkilöstömäärän, joka oli 58 vuonna 2020 ja kasvoi 122:een vuonna 2021 ja edelleen 217:ään vuoden 2022 loppuun mennessä; on tietoinen siitä, että vuonna 2022 EPPO pyysi 171:tä väliaikaista toimihenkilöä, 48:aa sopimussuhteista toimihenkilöä ja 29:ää kansallista asiantuntijaa, mikä merkitsee yhteensä 248:aa tointa (verrattuna vuoden 2021 tilanteeseen, jossa oli yhteensä 130 tointa: 95 väliaikaista toimihenkilöä, 35 sopimussuhteista toimihenkilöä ja 0 kansallista asiantuntijaa); panee merkille, että budjettivallan käyttäjä myönsi 100 prosenttia pyydetyistä toimista;

27. huomauttaa, että vuonna 2022 EPPOn pyrkimykset palkata riittävä määrä pätevää henkilöstöä ja nopeat menettelyt johtivat siihen, että keskustoimistoon palkattiin 85 henkilöstösääntöjen alaista toimihenkilöä ja kansallisiin toimistoihin 22 valtuutettua Euroopan syyttäjää; panee merkille, että koska budjetoiduista 248 toimesta oli täytetty vuoden 2022 lopussa 217, väliaikaisten toimihenkilöiden, sopimussuhteisten toimihenkilöiden ja kansallisten asiantuntijoiden toimien täyttöaste laski 87,5 prosenttiin (kun se vuonna 2021 oli 94 prosenttia), kun taas valtuutettujen Euroopan syyttäjien osalta täyttöaste nousi 82,1 prosenttiin (140 budjetoidusta syyttäjänvirasta täytettiin 115), kun se vuonna 2021 oli 68 prosenttia (140 budjetoidusta syyttäjänvirasta ainoastaan 95 täytettiin), minkä seurauksena yleinen täyttöaste oli 85,56 prosenttia (kun se vuonna 2021 oli 81 prosenttia);

28. korostaa, että talousarvion valvontavaliokunnan vieraillessa EPPOssa Luxemburgiin vuonna 2023 tekemänsä virkamatkan aikana EPPO teki tiettäväksi, että runsaslukuisia tutkintatapauksia hoitamaan tarvitaan ehdottomasti lisää oikeudellisia asiantuntijoita; panee merkille, että vuonna 2022 oli vireillä yli 1 117 tutkintaa (EPPOn tilastot vuodelta 2022); toteaa, että komissio on jo toteuttanut tähän liittyviä toimia, mutta pyytää, että lisäkapasiteetin tarpeeseen vastattaisiin, etenkin kun otetaan huomioon rästiin jääneet työt ja elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvät uudet tapaukset ja kauaskantoiset alv-petokset; huomauttaa, että komissio on mahdollisesti aliarvioinut tarpeet ja valmiudet; panee merkille, että budjettipääosasto ja komissio ovat tähän mennessä vastanneet EPPOn pyyntöihin;

29. on siinä käsityksessä, että hallinnollisten ja keskeisten tukitoimintojen odotetaan kasvavan, koska operatiivista henkilöstöä on enemmän, ja että rekrytoinnin lisääminen on ratkaisevan tärkeää myös digitaalisten ja turvallisuuspalvelujen alalla; arvostaa sitä, että operatiiviset lisätarpeet on sisällytetty EPPOn yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan 2024–2026 ja vuoden 2024 määrärahaesitykseen;

30. on tietoinen siitä, että Luxemburgin työmarkkinat ovat erittäin kilpaillut ja että unionin hallinnon tarjoamat ehdot eivät ole houkuttelevia verrattuna paikallisiin markkinoihin (joilla palkkoihin tehdään erilaisia indeksikorotuksia pitkin vuotta) eikä niissä oteta riittävästi huomioon korkeita elinkustannuksia (erityisesti asuntomarkkinoilla); toteaa, että tämä vaikea tilanne on vielä vaikeampi harjoittelijoille ja sopimussuhteisille toimihenkilöille, minkä vuoksi sopimussuhteisista toimihenkilöistä ollaan asteittain luopumassa väliaikaisten toimihenkilöiden tointen hyväksi, joissa etuna on suotuisampi sopimus; panee merkille, että henkilöstön houkuttelemisesta ja saamisesta pysymään palveluksessa on tullut vuonna 2022 entistä vaikeampaa inflaatioasteen ja elinkustannusten nousun vuoksi ja että tarjotulla korvauksella ei ole samaa myönteistä vaikutusta kuin unionin hallinnon ulkopuolella, jossa kansallisten palkkojen indeksikorotusten avulla on pystytty edelleen suojelemaan kansalaisten ostovoimaa;

31. panee merkille, että EPPOsta on tehty vähemmän houkutteleva kuin neljä muuta Luxemburgissa toimivaa unionin toimielintä, koska se ei voi tarjota etenemismahdollisuutta unionin virkamieheksi; korostaa, että EPPOn on pystyttävä tarjoamaan sopimussuhteisille ja väliaikaisille toimihenkilöille houkuttelevat palkat, jotka ovat kilpailukykyiset yksityisen sektorin, mukaan lukien oikeudelliset palvelut ja tietotekniikkapalvelut, tarjoamien palkkojen kanssa, jotta voidaan houkutella parhaita ja lahjakkaimpia osaajia, joilla on kansainvälistä kokemusta; korostaa, että nykyisiä palkkoja ja talousarviota on ehkä syytä mukauttaa tämän huomioon ottamiseksi;

32. panee merkille, että vuoden 2022 lopussa henkilöstön maantieteellinen jakauma ja sukupuolten edustus oli yleisesti ottaen asianmukaisessa tasapainossa 217 henkilöstön jäsenen keskuudessa (122 miestä ja 95 naista); panee tyytyväisenä merkille, että rekrytoiva henkilöstö seuraa jatkuvasti EPPOn henkilöstön kansallisuuksien jakaumaa ja pyrkii varmistamaan tasapainon etenkin havaitessaan hakijoiden jakautuvan epätasaisesti; huomauttaa kuitenkin, että sukupuolijakauma ylemmän ja keskijohdon tehtävissä (neljän suhde yhteen) ei ollut edelleenkään optimaalinen, ja toistaa, että tässä asiassa olisi saatava aikaan parannusta yleisen moninaisuusstrategian puitteissa, myös siten, että vammaisia henkilöitä kannustetaan asianmukaisesti hakemaan paikkoja; toistaa EPPOlle esittämänsä pyynnön hyväksyä viipymättä monimuotoisuutta ja osallisuutta koskeva peruskirja, kun otetaan huomioon henkilöstön määrän kasvu viime vuonna;

33. panee merkille, että vuoden 2022 lopussa henkilöstön jäseniä oli yhteensä 332 ja näistä 275 (82,83 prosenttia verrattuna 186 henkilöön eli 86 prosenttiin vuonna 2021) oli palkattu tutkintatoimiin (väliaikaiset toimihenkilöt, sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja valtuutetut Euroopan syyttäjät) ja 57 hallinnollisiin tuki- ja valvontatehtäviin (17,17 prosenttia) ja 9 tutkintatehtäviin osoitettua tointa jäi täyttämättä;

34. toteaa, että valtuutettujen Euroopan syyttäjien nimittäminen on EPPOn ja jäsenvaltioiden yhteisellä vastuulla; korostaa, että nimittämismenettelyn on aina oltava asetuksen (EU) 2017/1939 17 artiklan ja kansallisen menettelyllisen autonomian periaatteen mukainen;

35. on tyytyväinen siihen, että rekrytoitujen valtuutettujen Euroopan syyttäjien määrä on kasvanut useissa jäsenvaltioissa; on tietoinen siitä, että pätevien ehdokkaiden osallistumista voitaisiin lisätä ja nimitysprosessi voisi olla valikoivampi ottamalla käyttöön selkeä uranäkymä ja sosiaaliturvaan ja sairausvakuutukseen liittyvä suotuisampi hallintokuri; katsoo, että erityisaseman luominen valtuutetuille Euroopan syyttäjille heidän lainkäyttötehtävänsä luonnetta vastaavasti tekisi näistä tehtävistä vetovoimaisempia; kehottaa EPPOa ja komissiota tutkimaan kaikkia mahdollisia ratkaisuja vuoropuhelunsa tehostamiseksi, jotta tähän tilanteeseen voidaan päästä, ottaen huomioon hyödyt, joita tästä koituisi toimivaltakysymysten ja operatiivisen tehokkuuden kannalta; toteaa jälleen, että myös tämä tilanne puoltaa osaltaan asetuksen (EU) 2017/1939 ja EPPOn aseman tarkistamista;

36. panee merkille, että EPPO työllistää edelleen ulkoisia, paikan päällä työskenteleviä palveluntarjoajia (39 henkilöstön jäsentä vuonna 2022); on tietoinen siitä, että EPPOn oli vuoden 2022 aikana jälleen kerran turvauduttava rahoitustoimien osalta tilapäiseen henkilöstöön omien varainhoitosääntöjensä vastaisesti; ymmärtää, että tämä avoimesti julkistettu päätös johtui tarpeesta sijoittaa käytettävissä oleva henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö tutkintaan ja syytetoimiin liittyviin tehtäviin; panee kuitenkin merkille, että EPPO on lakannut turvautumasta tilapäiseen henkilöstöön rahoitustoimien käsittelyssä sen jälkeen, kun sen henkilöstökapasiteetti on lisääntynyt;

37. panee merkille, että koulutuskustannukset nousivat vuonna 2022, ja ymmärtää, että tämä johti siihen, että EU Learn -alustaa käytettiin entistä enemmän ja sen kustannukset lähes kaksinkertaistuivat;

38. korostaa, että kaksi sääntökokonaisuutta määrittelee tällä hetkellä joustavat työjärjestelyt ja etätyöjärjestelyt ja että lokakuussa 2021 hyväksyttyä EPPOn kollegion työaikaa koskevaa päätöstä sovelletaan ainoastaan syyttäjiin ja hallintojohtajaan, kun taas muuhun henkilöstöön sovelletaan EPPOn kollegion joulukuussa 2022 hyväksymää päätöstä; korostaa, että molemmat päätökset ovat voimassa ja niitä sovelletaan samanaikaisesti niihin, joita päätös koskee;

39. on siinä käsityksessä, että ensimmäinen päätös on rajoittavampi ja siinä räätälöidään työaika ja siihen liittyvät johtoportaalle tarjolla olevat vaihtoehdot EPPOn vaatimusten mukaisiksi, jotta voidaan taata päätöksentekoprosessien johdonmukaisuus ja jatkuvuus, kun taas toisella päätöksellä pyritään optimoimaan työ- ja yksityiselämän tasapaino; panee merkille, että vastaava ero on hyväksytty etätyöjärjestelyssä, jonka mukaan johto voi tehdä etätyötä enintään 60 päivää kalenterivuodessa, kun taas muu henkilöstö voi tehdä etätyötä 20–60 prosenttia viikoittaisesta työajasta; panee merkille, että molemmat henkilöstöryhmät voivat tehdä etätyötä ulkomailta käsin enimmillään 10 työpäivää; kannustaa EPPOa kuulemaan henkilöstöään käynnistämällä kyselytutkimus tyytyväisyystason todentamiseksi ja kuulemaan henkilöstökomiteaa mahdollisissa myöhemmissä tätä asiaa koskevissa päätöksissä;

40. toteaa, että yhtään työuupumus- tai häirintätapausta ei ole ilmoitettu ja että pitkäaikaisten sairauslomien määrä on hyvin vähäinen; suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan pääsyyttäjä ja Euroopan syyttäjät ovat hyväksyneet häirintätapauksista ilmoittamista koskevan jäsennellyn menettelyn ja että menettely on saatettu tiedoksi koko henkilöstölle;

41. pitää myönteisenä, että henkilöstön hyvinvointi ollaan ottamassa keskeiseksi henkilöstökehyksen kattavampaan käyttöönottoon liittyväksi näkökohdaksi ja että EPPO aikoo osoittaa lisää resursseja henkilöstön hyvinvointiin; kannustaa voimakkaasti EPPOa yhdenmukaistamaan osallisuutta, häirintää ja tasa-arvoa koskevia nykyisiä ja tulevia toimintaperiaatteitaan ja käynnistämään säännöllisin väliajoin henkilöstöään koskevia kyselytutkimuksia, edistämällä mahdollisuuksien mukaan vertaisarviointia petostentorjuntajärjestelmän muiden osien (Eurojust, OLAF jne.) kanssa ja yleisesti ottaen rohkaisemalla vaalimaan monimuotoisuutta, jotta työpaikasta tulee houkuttelevampi hakijoille, joilla on erityistarpeita;

42. panee merkille, että vuonna 2022 ei rekrytoitu harjoittelijoita, mutta harjoittelujaksot sisällytettiin valmistelutyöhön, joka koski henkilöstöhallinnon tulevien osa-alueiden edellytysten luomista; kannattaa ehdotusta ja harjoittelun pilottiohjelman toteuttamista vuoden 2023 alussa, ja toteaa, että sen tuloksia tarkastellaan parhaillaan harjoitteluohjelman toteuttamiseksi vuodesta 2024 alkaen; korostaa, että Luxemburgin elinkustannusten aiheuttamat haasteet muodostavat merkittävän esteen mahdollisille harjoittelijoille; toteaa, että harjoittelun olisi oltava palkallista, jotta se vastaisi Euroopan parlamentin 14. kesäkuuta 2023 laadukkaista harjoittelupaikoista EU:ssa antamaa päätöslauselmaa (2020/2005(INL)), jossa todetaan, että kaikille harjoittelijoille Euroopassa olisi maksettava palkkaa;

Eettiset toimintapuitteet ja avoimuus

43. panee merkille, että EPPOn käytännesäännöissä esitetään toimintasäännöt, joita työntekijöiden kaikilla tasoilla odotetaan noudattavan, ja että vuonna 2022 eettisiä päätöksentekoprosesseja tehostettiin panemalla täytäntöön erityiset suuntaviivat eettisten ongelmien ratkaisemiseksi ja tekemällä eettisiä päätöksiä, jotka koskevat ulkopuolista toimintaa sekä lahjojen ja vieraanvaraisuuden hyväksymistä;

44. panee merkille, että EPPOn henkilöstölle järjestetään säännöllisiä koulutustilaisuuksia (kaksi kertaa kuukaudessa) EPPOn eettisistä toimintapuitteista, hyvän hallintotavan säännöstöstä ja petostentorjuntastrategiasta ja että vuonna 2022 EPPOn intranetissä avattiin eettisiä toimintapuitteita koskeva osio; huomauttaa tässä yhteydessä, että nykyisellään henkilöstön osallistuminen tietoisuutta lisääville kursseille vaikuttaa vähäiseltä (yhteensä 69 henkilöstön jäsentä osallistui koulutuksiin vuonna 2022); pyytää EPPOa tutkimaan toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja osallistumisen lisäämiseksi; pitää valitettavana, ettei ole vielä käynnistetty kyselytutkimusta, jotta voitaisiin arvioida, missä määrin henkilöstö on perillä eettisistä normeista, ja kannustaa EPPOa tehostamaan vuoropuheluaan henkilöstön kanssa kyselytutkimusten avulla ja edistämällä henkilöstön osallistumista säännöllisesti järjestettäviin yleisiin tilaisuuksiin;

45. toteaa, että vuonna 2022 ei havaittu yhtään tosiasiallista eturistiriitatapausta; pitää myönteisinä parhaillaan kehitteillä olevia, eturistiriitoja koskevia toimintaperiaatteita; panee merkille, että EPPOn kollegion jäsenille, valtuutetuille Euroopan syyttäjille ja operatiivisen yksikön henkilöstön jäsenille on vahvistettu erityiset eturistiriitoja koskevat säännöt; panee merkille, että talousarvion toteuttamisesta vastaavaa EPPOn henkilöstöä koskevassa johtosäännössä ja kuvauksessa valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien tehtävistä ja vastuista on säännöt, joita sovelletaan mahdollisissa eturistiriitatilanteissa; panee kuitenkin merkille, että vaikka EPPO noudattaa henkilöstösääntöjen 16 artiklan yleistä säännöstä, se ei ole ottanut käyttöön kohdennettuja, pyöröovi-ilmiöön sovellettavia toimintaperiaatteita; kannustaa EPPOa hyväksymään tällaiset toimintaperiaatteet;

46. panee merkille, että EPPOn sisäisestä valvonnasta vastaavan virkamiehen tarkastettua EPPOn petostentorjuntastrategiaa vuosiksi 2021–2022 koskevan toimintasuunnitelman 1. maaliskuuta 2023 hyväksyttiin päivitetty versio (petostentorjuntastrategia 2023–2025), jossa keskityttiin ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana havaittuihin puutteisiin ja kehittymässä olleisiin riskeihin;

47. korostaa, että erityistä väärinkäytösten paljastamista ja vastatoimien vastaista menettelyä ei ole vielä virallistettu, mutta sitä ollaan kehittämässä vuoden 2023 aikana ja että tällä hetkellä EPPOn varainhoitosäännöissä on ohjeita sellaisista järjestelyistä, joita henkilöstön jäsenen tai muun toimihenkilön, mukaan lukien EPPOon lähetetyt kansalliset asiantuntijat, on toimissaan noudatettava; korostaa, että väärinkäytösten paljastamista ja vastatoimia koskevat toimintaperiaatteet olisi virallistettava mahdollisimman pian, jotta voidaan varmistaa turvallisuus ja suojelu työpaikalla; kehottaa suunnittelemaan ja strukturoimaan tällaisen mekanismin huolellisesti, jotta todelliset väärinkäytösten paljastajat voidaan erottaa niistä, jotka esittävät vääriä syytöksiä; katsoo, että valheellisesti syytetyille tai kunnianloukkauksen kohteeksi joutuneille olisi tarjottava suojelua, ja kannustaa tässä yhteydessä kehittämään muiden unionin toimielinten kanssa samankaltaisia normeja;

Digitalisaatio, kyberturvallisuus ja tietosuoja

48. on siinä käsityksessä, että komissio ei voi tietotekniikan pääosastonsa (joka on nyttemmin nimetty digitaalisten palvelujen pääosastoksi) kautta tarjota EPPOlle virtuaalityötilapalveluja vuoden 2024 puolivälin jälkeen, koska komission IT-järjestelmiin on tehty muutos ja koska IT-käytäntö rajoittaa näiden palvelujen tarjoamisen vain komission yksiköihin; panee merkille, että EPPOn alkuperäisenä lähestymistapana on ollut asettaa etusijalle sen operatiivisiin toimiin liittyvien keskeisten digitaalisten palvelujen, kuten asianhallintajärjestelmän, perustamiseen ja toimimiseen liittyvät resurssit, mutta toteaa, että EPPOn digitaalisiin palveluihin, jotka poikkeavat ainakin osittain komission palveluista, olisi keskipitkällä aikavälillä ollut tarpeen soveltaa räätälöityä lähestymistapaa; toteaa, että komission suunnittelema palvelun keskeyttäminen voisi aiheuttaa EPPOn organisaatiolle lisäongelman vaiheessa, joka on ratkaisevan tärkeä sen toiminnan lujittamisen kannalta; kehottaa komissiota helpottamaan EPPOn siirtymistä kohti tyydyttävää digitaalisen riippumattomuuden tasoa sen ydinpalveluissa;

49. vaatii painokkaasti, että komission IT-palveluja ei keskeytettäisi ennen kuin EPPOlla on luotettava IT-järjestelmä, jotta vältetään etenkin asiakirja-aineistoja koskevien tietojen häviäminen; korostaa, että tätä koskeva selkeä viestintä ja operatiivinen koordinointi ovat tarpeen korkeimmalla tasolla komission ja EPPOn välillä; korostaa, että sujuva ja katkeamaton siirtyminen järjestelmästä toiseen on keskeistä työnkulun jatkuvuuden, tietojen luotettavuuden ja toimivien toimintarakenteiden kannalta;

50. panee merkille, että EPPOlla on ongelmia, jotka liittyvät kansallisten viranomaisten ja yksityisten osapuolten tutkintatoimien yhteydessä keräämien digitoimattomien asiakirjojen käsittelyyn; kehottaa jäsenvaltioita digitoimaan asiakirjansa ja menettelynsä, jotta EPPO voi olla kustannustehokkaampi;

51. ymmärtää, että digitalisaation nykyisenä haasteena on parantaa automatisoituja hakuja ja tehtäviä, jotta voidaan parantaa EPPOn asianhallintajärjestelmän suorituskykyä ja käytettävyyttä, mikä on olennaisen tärkeää, jotta voidaan tarjota EPPOlle laaja näkemys rikollisverkostoista ja tunnistaa tapausten väliset yhteydet; toteaa, että ulkoistamisen vähentäminen ja turvallisuuden vahvistaminen ovat olennaisen tärkeitä, jotta EPPOn keskusvirastoihin ja hajautettuihin toimipaikkoihin kohdistuviin lisääntyneisiin fyysisiin ja kyberuhkiin voidaan vastata tehokkaasti;

52. panee merkille, että IT-hankkeisiin investoitiin vuonna 2022 aiempaa enemmän määrärahoja (11,3 miljoonaa euroa verrattuna 6,1 miljoonaan euroon vuoden 2021 ajanjaksolla, jona EPPO oli taloudellisesti riippumaton); arvostaa erityisesti sitä, että EPPOn asianhallintajärjestelmän perustamiseen ja täytäntöönpanoon on kiinnitetty huomiota, sillä sen odotetaan tarjoavan yhteentoimivuusvalmiudet 22 jäsenvaltion kanssa; ymmärtää, että nykyisten välineiden tehokkuus yhteentoimivuuden kannalta ei ole optimaalinen ja että ainoastaan datanvaihtoa koskevien yhteisten minimisopimusten ja oikeudellisen yhteentoimivuuden välineiden käyttöönotto mahdollistaa tehokkaan tietojenvaihdon ja yhteistyön eri jäsenvaltioiden käyttämien alustojen kautta; kannustaa EPPOa jatkamaan koordinointia jäsenvaltioiden kanssa sekä yhteistyötä asiaankuuluvien toimielinten, elinten ja laitosten kanssa, jotta voidaan suunnitella yhteinen tietojenvaihtomalli, joka on erilainen kuin nykytilanteessa, jossa osumailmoitus-toiminto perustuu kahdenvälisiin malleihin;

53. korostaa, että EPPOn IT-järjestelmän eheyteen kohdistuu yhä suurempi uhka sen aggressiivisen järjestäytyneen rikollisuuden vuoksi, jota EPPO torjuu, joten fyysistä ja digitaalista turvallisuutta on tehostettava; tukee EPPOa sen pyrkimyksissä kehittää omia kyberturvallisuusvalmiuksiaan täydentääkseen CERT-EU:n ja digitaalisten palvelujen pääosaston tarjoamia palveluja ja tehdäkseen yhteistyötä niiden kanssa; tukee EPPOn pyyntöä, joka koskee lisäresurssien myöntämistä sen kyberturvallisuuden suojeluun; kannustaa EPPOn henkilöstöä ilmaisemaan aktiivisesti, asianmukaisten kanavien kautta, niin oman organisaation sisällä kuin parlamentille ja komissiollekin tarpeen vahvistaa kyberturvallisuusinfrastruktuuria tai lisätä kyberturvallisuuteen liittyvää koulutusta;

54. arvostaa sitä, että EPPO on kehittänyt oman asianhallintajärjestelmänsä, jonka kaikkia osia ylläpidetään EPPOn datakeskuksessa ja jota EPPOn henkilöstö hallinnoi, mikä takaa sen, että järjestelmät ja käsitellyt tiedot ovat EPPOn valvonnassa, säilytyksessä ja omistuksessa;

55. toteaa, että EPPO tarvitsee ajan tasalla olevia laitteita sekä kyberturvallisuuteen ja tietotekniikkaan liittyviä järjestelmiä, jotta se voi käsitellä yhä monimutkaisempia rikoksia, joihin liittyy usein digitaalisia elementtejä; panee merkille, että talousarvion valvontavaliokunnan Luxemburgiin lokakuussa 2023 suuntautuneen virkamatkan aikana EPPO piti esityksen, jossa käsiteltiin digitaalisia elementtejä koskevien rikosten, kuten digitaaliseen valuuttaan liittyvien petosten, tasaista lisääntymistä;

56. kehottaa komission digitaalisia palveluja ja EPPOa luomaan EPPOlle helposti tunnistettavat sähköpostiosoitteet, jotka eivät ole harhaanjohtavia, ja toteaa, että tällä hetkellä käytössä oleva loppuosa ”ext.ec” voi olla hämmentävä muiden toimielinten henkilöstön ja ulkoisen viestinnän kannalta, sillä tämä loppuosa annetaan yleensä vain ulkopuolisille konsulteille ja se heikentää sähköpostisosoitetta käyttävän EPPOn henkilöstön legitimiteettiä;

57. kannustaa EPPOn ja valtuutettujen Euroopan syyttäjien yksiköitä jatkamaan työtään koordinoidusti ja varmistamaan keräämiensä tietojen käsittelyn tehokkaan valvonnan sekä takaamaan samalla ihmisten tietosuojaoikeuksien noudattamisen;

Rakennukset ja turvallisuus

58. pitää myönteisenä, että Luxemburgin viranomaisten kanssa on allekirjoitettu vuokrasopimus käyttöoikeudesta rakennukseen, jossa EPPOn päätoimipaikka tällä hetkellä sijaitsee (TOB-rakennus), ja että siinä virallistetaan, että EPPOn nykyiset toimistotilat annetaan 31. joulukuuta 2029 saakka käyttöön maksutta; toteaa, että tällaista sopimusta voidaan jatkaa ilman eri toimenpiteitä vuosi kerrallaan, ellei jompikumpi osapuoli irtisano sitä 12 kuukauden irtisanomisaikaa noudattaen; panee merkille, että EPPO maksaa vuosittain 716 724 euron ylläpitomaksun sekä kertaluonteiset kustannukset lisäturvallisuudesta ja muista EPPOn pyytämistä lisäpalveluista; huomauttaa, että vuonna 2022 alettiin TOB-rakennukseen kunnostaa kahta lisäkerrosta, joita EPPOn on jatkossa tarkoitus käyttää ja jotka mukautetaan siten, että niitä voidaan käyttää EPPOn työssä, joka ei luonteensa vuoksi kaikilta osin sovi tehtäväksi avoimissa tiloissa ja kiertävissä työpisteissä;

59. korostaa, että fyysisen turvallisuuden osalta EPPO on ottanut käyttöön turvatoimenpiteitä, -laitteita ja -prosesseja, joiden avulla vastataan sen tiloihin, omaisuuteen ja henkilöstöön kohdistuviin uhkiin; huomauttaa, että lisäksi fyysisten turvatoimien täytäntöönpanoa tuetaan erinäisillä toimintapolitiikoilla, menettelyillä ja suuntaviivoilla; arvostaa tässä yhteydessä sitä, että vuonna 2022 tehtiin fyysinen turvallisuusriskien arviointi puutteiden tunnistamiseksi ja niiden korjaamiseksi; on tietoinen siitä, että kesäkuussa 2023 EPPO pyysi 21:tä uutta tointa turvallisuusvalmiuksiensa parantamiseksi, ja muistuttaa, että EPPOn henkilöstö vielä korosti tätä turvallisuustarvetta Luxemburgiin lokakuussa 2023 tehdyn talousarvion valvontavaliokunnan virkamatkan yhteydessä ja että tähän pyyntöön vastattiin marraskuussa 2023 lisätalousarviolla, joka kattoi kahdeksan tointa, ja että loput 13 tointa sisällytetään vuoden 2024 talousarvioon; korostaa, että EPPOn on edelleen osoitettava riittävä osa talousarviomäärärahoistaan turvallisuustoimiin ja turvallisuushenkilöstöön koko henkilöstön suojelemiseksi paremmin, erityisesti kun otetaan huomioon korkean tason ja korkean riskin petostapausten tutkinnan luottamuksellisuus; vaatii, että syyttäjiä ja henkilöstöä olisi suojeltava laajasti, jotta he voivat tehdä työnsä kaikilta osin ilman fyysisen tai henkisen väkivallan uhkaa ja ilman ulkopuolista vaikuttamista tai painostusta;

Ympäristö ja kestävä kehitys

60. on tietoinen siitä, että koska EPPOn päätoimipaikka on Luxemburgissa ja kansalliset viranomaiset, jotka vastaavat myös kestävyyteen ja energiatehokkuuteen liittyvistä investoinneista, tarjoavat asiaankuuluvat palvelut, EPPO ei ole ollut mukana toteuttamassa minkäänlaisia uusiutuvaa energiaa koskevia erityistoimia, kuten aurinkopaneelien asentamista, EMAS-sääntöjä ja hiilidioksidipäästöjen kompensointia;

61. toteaa, että TOB-rakennus sijaitsee julkisen liikenteen läheisyydessä, ja kehottaa EPPOa hyödyntämään nykytilannetta ja ottamaan käyttöön henkilöstönsä kestävää liikkuvuutta koskevan strategian;

Toimielinten välinen yhteistyö

62. antaa tunnustusta EPPOn pyrkimyksistä tiiviiseen yhteistyöhön ja koordinointiin kumppaneiden ja sidosryhmien kanssa ja katsoo, että EPPOn rooli petostentorjuntajärjestelmän keskeisenä operatiivisena osana edellyttää jatkuvaa viestintää ja koordinointia useiden kumppaneiden kanssa, joiden toiminta on suunniteltu vastavuoroisesti toisiaan täydentäväksi;

63. toteaa, että EPPOn mukaan vuonna 2022 vastaanotetuista 3 318 rikosilmoituksesta 103 oli peräisin unionin toimielimiltä ja elimiltä (55 Euroopan petostentorjuntavirastolta, 16 komissiolta, 9 Eurojustilta, 8 tilintarkastustuomioistuimelta, 3 Euroopan keskuspankilta ja yksi parlamentilta); arvostaa tässä yhteydessä toimielinten välistä tehokasta yhteistyötä EPPOn ja asiaankuuluvien elinten välillä;

64. korostaa EPPOn ja OLAFin operatiivisen koordinoinnin ja yhteistyön merkitystä kiinnittäen erityisestä huomiota täydentävien OLAFin tutkimusten ja hallinnollisten tutkimusten aloittamiseen EPPOn tukemiseksi; kehottaa molempia virastoja jatkamaan vuoropuheluaan ja vahvistamaan yhteistyötään ottaen huomioon siitä saatavat hyödyt saatavilla olevien resurssien järkevän käytön kannalta; kehottaa lisäksi EPPOa ja OLAFia välttämään toimien päällekkäisyyttä ja kaksinkertaista työtä ja kannustaa niitä tekemään vilpitöntä, keskinäistä ja synergististä yhteistyötä toteuttaessaan toimeksiantoaan, jotta ne voivat maksimoida toimiensa vaikuttavuuden;

65. korostaa, että asetuksen (EU) 2017/1939 103 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut EPPOn ilmoitukset komissiolle ovat innovatiivinen väline unionin talousarvion turvaamiseksi; panee merkille, että kumpikaan osapuoli ei ole vielä antanut asiasta palautetta, mikä on estänyt lainsäätäjiä saamasta kattavaa käsitystä taustalla vaikuttavista kysymyksistä; suhtautuu myönteisesti EPPOn ja komission pyrkimyksiin parantaa sisäistä mekanismia, jolla varmistetaan tällaisten ilmoitusten toimittaminen, ja korostaa, että komission kanssa äskettäin perustetun työryhmän olisi varmistettava, että EPPOn ilmoitukset 103 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista hallinnollista takaisinperintää varten antavat asianmukaisesti ja tehokkaasti komissiolle mahdollisuuden maksimoida takaisinperinnän unionin talousarvioon noudattaen samalla luottamuksellisuutta ja tutkintatoimien asianmukaista toteuttamista; tähdentää, että vuotuisissa tapaamisissa, jotka koskevat komission ja EPPOn välisen työjärjestelyn täytäntöönpanoa, olisi keskityttävä koordinoimaan suojaavien ja korjaavien toimenpiteiden toteuttamista unionin talousarvion turvaamiseksi; kehottaa EPPOa neuvomaan jäsenvaltioiden valtuutettuja syyttäjiä näiden pyrkimyksissä tukea komission toimia unionin talousarvion turvaamiseksi; pyytää jälleen kerran sekä EPPOa että komissiota raportoimaan tästä asiasta;

66. huomauttaa, että työjärjestelyitä ja yhteistyösopimuksia on allekirjoitettu EPPOn ja sen tärkeimpien kumppaneiden eli Europolin, Eurojustin, OLAFin, komission, tilintarkastustuomioistuimen ja EIP-ryhmän välillä ennaltaehkäisyn, havaitsemisen, analysoinnin ja interventioiden aloilla; toteaa, että EPPO kehittää parhaillaan sisäisiä valmiuksiaan tukeakseen työtään tapauskohtaisen analyysin avulla; kannustaa EPPOa ja sen kumppaneita tehostamaan yhteistyötään, jotta voidaan hyödyntää jo testattuja toimivaltuuksia ja kokemuksia, välttää päällekkäisyydet ja puutteellinen keskittyminen petostentorjuntajärjestelmän kunkin osan toimeksiannon ytimeen sekä optimoida saatavilla olevien resurssien käyttö;

67. ottaa huomioon, että elpymis- ja palautumistukivälineen varoja koskevia asioita on vireillä suuri määrä, ja kannustaa siksi EPPOa ilmoittamaan komissiolle siitä, että elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvien vireillä olevien asioiden määrä on lisääntynyt; kannustaa lisäksi EPPOa ilmoittamaan komissiolle, erityisesti elpymis- ja palautumistyöryhmälle, mahdollisista valvonnan puutteista tai petosmalleista elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvissä vireillä olevissa asioissa, jotta komissio voi päivittää tuloksellisuuden seurantaan liittyviä välineitä ja mekanismeja ja viestiä jäsenvaltioiden kanssa puutteista tulevien petosten välttämiseksi; muistuttaa kaikkia toimijoita siitä, että elpymis- ja palautumistukivälineen varat ovat unionin varoja eivätkä kansallisia varoja ja että ne kuuluvat EPPOn toimivaltaan;

68. toteaa, että työjärjestelyjen päivittämistä koskevat neuvottelut parlamentin kanssa ovat edelleen käynnissä; katsoo, että tämä tilanne voisi tarjota tilaisuuden tutkia uusia viestintä- ja yhteistyömahdollisuuksia EPPOn ja asiasta vastaavien parlamentin valiokuntien välillä;

69. pitää valitettavana EPPOn osoittamaa arvostuksen puutetta sen käsitellessä parlamentille vuonna 2022 esitettyjä koskemattomuuden pidättämistä koskevia pyyntöjä;

70. muistuttaa, että se on perustettu äskettäin, mutta kehottaa sitä kuitenkin kehittäessään pyyntöjen mukaisesti virallisia suhteita kansallisiin ja unionin instituutioihin tutustumaan niiden soveltamiin erilaisiin menettelyihin ja noudattamaan niitä pitäen samalla huolta siitä, ettei tämä heikennä sen asemaa ja tehtävää;

71. panee merkille, että vuonna 2022 EPPO allekirjoitti 20 yksikön tason sopimusta tai yhteisymmärryspöytäkirjaa muiden unionin toimielinten ja elinten kanssa ja että tämä mahdollisti olemassa olevista sopimusasiakirjoista saatavien talousarviosäästöjen maksimoinnin moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti;

72. korostaa, että on tärkeää käydä tuloksellista vuoropuhelua osallistumattomien jäsenvaltioiden kanssa tehokkaiden työjärjestelyjen aikaansaamiseksi niiden kanssa; panee merkille, että vuonna 2022 viisi osallistumatonta jäsenvaltiota oli mukana 86:ssa EPPOn tutkinnassa (verrattuna 48 tutkintaan vuonna 2021);

73. panee merkille, että rikosasioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskeviin unionin säädöksiin perustuva yhteistyö toimii sujuvasti Tanskan, Unkarin ja Ruotsin kanssa, vaikkakin eri tahtiin kuin osallistujamaiden kanssa; panee merkille, että Puolan kanssa työjärjestely on saatettu päätökseen teknisellä tasolla, mutta sitä ei allekirjoitettu vuonna 2022, koska Puolan rikosprosessilakiin tehdyt muutokset (EPPOn tunnustaminen toimivaltaiseksi viranomaiseksi rikosasioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevien unionin välineiden osalta) tulivat voimaan vasta 27. joulukuuta 2022; huomauttaa, että tämä johti myös siihen, että EPPO raportoi komissiolle ehdollisuusasetuksen mukaisesti Puolan järjestelmällisestä kieltäytymisestä yhteistyöstä vuosina 2021 ja 2022 ja sen suorasta kielteisestä vaikutuksesta EPPOn valmiuksiin suojata unionin talousarviota rikostutkintojen ja syytetoimien avulla; pitää siksi erittäin myönteisenä, että Puolan uuden hallituksen jätettyä joulukuussa 2023 EPPOn jäsenyyshakemuksen ja Ruotsin ilmoitettua vastaavasta asiasta tammikuussa 2024 prosessi näiden maiden liittymiseksi EPPOon lähtee käyntiin, ja on vakuuttunut siitä, että Ruotsin ja Puolan liittyminen EPPOon vahvistaa unionin taloudellisten etujen suojaamista kaiken kaikkiaan;

74. pitää valitettavana, että Irlannin viranomaiset kieltäytyivät vuonna 2022 tekemästä yhteistyötä EPPOn kanssa ja panemasta täytäntöön useita valtuutettujen Euroopan syyttäjien lähettämiä oikeusapupyyntöjä vedoten oikeusperustan puuttumiseen; huomauttaa myös, että tämän seurauksena EPPO raportoi tilanteesta komissiolle ehdollisuusasetuksen mukaisesti; pitää kuitenkin myönteisenä Irlannin viranomaisten äskettäistä päätöstä muuttaa kansallista lainsäädäntöään, joka muodostaa oikeudellisen kehyksen EPPOlle annettavalle oikeusavulle;

75. toteaa jälleen, että jos jokin tiiviimpään yhteistyöhön osallistuva tai siihen osallistumaton jäsenvaltio ei tee yhteistyötä EPPOn kanssa, vaarana on synnyttää koskemattomuuden ja erioikeuden alueita, joiden vuoksi unionin taloudellisten etujen puolustaminen olisi parhaimmillaankin epätasaista ja tehotonta; kehottaa komissiota ja asianomaisia jäsenvaltioita tekemään kaikkensa, jotta nykyiseen skenaarioon integroitaisiin ne harvat osatekijät, jotka vielä puuttuvat mutta ovat silti erittäin tärkeitä, ja edistämään muiden, vielä osallistumattomien jäsenvaltioiden osallistumista EPPOon siten, että vahvistetaan unionin ja kansallisten talousarvioiden suojaamisen tehokkuutta;

76. pitää myönteisenä, että kolmansien maiden, erityisesti Ukrainan, Albanian, Moldovan, Montenegron, Georgian ja Pohjois-Makedonian, viranomaisten kanssa on tehty useita työjärjestelyjä;

Viestintä

77. antaa tunnustusta EPPOn pyrkimyksistä parantaa sisäistä ja ulkoista viestintää; on tietoinen siitä, että sisäistä viestintää on parannettu, jotta voidaan vahvistaa yksiköiden välistä yhteistyötä ja helpottaa tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa; arvostaa verkkoyhteisöalustojen kautta toteutettuja intensiivisiä toimia ja seuraa kehityssuuntauksia, jotta voidaan tarttua itseisännöityjen vapaiden ja avoimen lähdekoodin verkkoyhteisöalustojen tarjoamiin mahdollisuuksiin;

78. katsoo, että EPPOn pyrkimykset tiedottaa toiminnastaan ja lisätä veronmaksajien tietoisuutta sen toimien laajuudesta ovat erittäin tärkeitä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä julkisten tiedonantojen määrän lisääntymistä ja pyrkimyksiä lisätä rikosilmoitustoiminnon (”Report a crime”) näkyvyyttä EPPOn verkkosivustolla; kehottaa EPPOa tiedottamaan selkeästi tuloksista ja havainnoista ja löytämään optimaalisen tasapainon yhtäältä avoimuuden ja yleisen edun sekä toisaalta luottamuksellisuuden ja tutkinnan asianmukaisen suorittamisen välillä; kehottaa EPPOa varmistamaan neutraalin viestinnän toiminnastaan ja varmistamaan, että kaikkiin aiemmin havaittuihin ongelmiin puututaan asianmukaisesti;

Venäjän Ukrainaa vastaan aloittaman hyökkäyssodan vaikutukset

79. toteaa, että vuonna 2022 inflaation kiihtyminen, joka on eräs seuraus Venäjän Ukrainaan kohdistamasta hyökkäyksestä, vaikutti EPPOn yleiseen talousarvion toteuttamiseen (seurauksena oli henkilöstön palkkoihin tehty 6,9 prosentin indeksikorotus ja yleinen hinnannousu tavaroiden ja palvelujen hankinnassa);

80. korostaa niiden EPPOn toimien merkitystä, joiden tarkoituksena on ylläpitää tiivistä viestintää ja vuoropuhelua Ukrainan viranomaisten sekä muiden menoihin ja petosten havaitsemiseen Ukrainassa osallistuvien unionin kumppaneiden kanssa unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi;

81. arvostaa EPPOn pyrkimyksiä selventää, että kolmansille maille osoitettuihin unionin varoihin vaikuttavat rikokset kuuluvat sen lainkäyttövaltaan, vaikka ne olisi tehty kokonaan tai osittain osallistuvien 22 jäsenvaltion yhteenlasketun alueen ulkopuolella, kun rikoksen on tehnyt osallistuvan jäsenvaltion kansalainen tai unionin virkamies tai kun rikoksen tunnusmerkistö täyttyy Belgiassa tai Luxemburgissa – jotka katsotaan unionin talousarvion menoihin osallistuvien unionin toimielinten, elinten tai laitosten kotipaikoiksi – ja vaikka rikoksen muut tunnusmerkistöt ovat täyttyneet Ukrainassa tai muussa kolmannessa maassa;

82. panee merkille, että EPPO allekirjoitti kaksi työjärjestelyä Ukrainan valtakunnansyyttäjänviraston ja kansallisen korruptiontorjuntaviraston kanssa helpottaakseen tutkintayhteistyötä Euroopan neuvoston vuonna 1959 tekemän keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen perusteella; panee merkille, että sen tiloissa järjestetään koulutusta ukrainalaisille syyttäjille ja tutkijoille, jotta nämä voivat jakaa asiantuntemustaan taloudellisissa ja monimutkaisissa tutkinnoissa, ja että työjärjestelyjen allekirjoittamisen jälkeen on järjestetty säännöllisiä tapaamisia strategisella ja operatiivisella tasolla;

83. pitää myönteisenä EPPOn keskusviraston valmiutta aktivoida Ukrainan viranomaisten kanssa työryhmä tutkintatoimien koordinoimiseksi; katsoo, että nykyinen kehys ja Ukrainan viranomaisten kanssa perustettu kumppanuus tukisivat tutkintaa ja syytetoimia ja helpottaisivat nopeaa ja luotettavaa yhteistyötä Ukrainan tulevan koordinointivälineen yhteydessä; kehottaa asianomaisia viranomaisia hyväksymään uuden sopimuksen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa unionin ja Ukrainan välillä yhteistyön vahvistamiseksi edelleen tämän koordinointivälineen yhteydessä, erityisesti varojen takavarikoinnin, menetetyksi tuomitsemisen ja takaisinperinnän osalta;

84. panee kuitenkin merkille, että Ukrainassa on esiintynyt sekä ennen nykyistä sotaa että edelleen runsaasti korruptiota ja petoksia; varoittaa, että tutkintayhteistyötä tehtäessä olisi toteutettava lisävarotoimia henkilöstön ja todistajien suojelemiseksi; panee merkille esimerkiksi, että tilintarkastustuomioistuin totesi vuonna 2021, että unionin rahoittama vuonna 2017 käynnistetty EU:n korruptionvastainen hanke oli tehoton korruption torjunnassa; antaa tunnustusta Ukrainan parlamentin, Verhovna Radan, pyrkimyksistä tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa ja toteaa, että tarvitaan lisää korruption vastaisia toimia, jotta avoimuustavoitteet voidaan saavuttaa menestyksekkäästi.